

Nr 46.

Godkänd av första kammaren den 2 mars 1922.

Godkänd av andra kammaren den 2 mars 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om särskilda ändringar i förordningen den 28 oktober 1910 angående bevilning av fast egendom samt av inkomst att gälla vid 1922 års taxering m. m.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 7.)

Till Konungen.

Genom proposition, nr 46, av den 3 februari 1922 har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

dels förordning om särskilda ändringar i förordningen den 28 oktober 1910 (nr 116) angående bevilning av fast egendom samt av inkomst att gälla vid 1922 års taxering,

dels ock förordning om särskilda ändringar i förordningen den 28 oktober 1910 (nr 117) om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering att gälla vid 1922 års taxering.

Under återopande av bevillningsutskottets, av riksdagen godkända betänkande nr 7, varav ett tryckt exemplar härvid fogas, får riksdagen för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva,

1) att riksdagen, som icke kunnat antaga ovan omförmälda förslag till förordning om särskilda ändringar i förordningen den 28 oktober 1910 angående bevilning av fast egendom samt av inkomst att gälla vid 1922 års taxering, antagit följande förslag till förordning om särskilda ändringar

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 14 saml. Nr 39—50.

i 3 § i de vid förordningen den 28 oktober 1910 angående bevillning av fast egendom samt av inkomst fogade särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen att gälla vid 1922 års taxering.

Häri genom förordnas, att 3 § i de vid förordningen den 28 oktober 1910 (nr 116) angående bevillning av fast egendom samt av inkomst fogade särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen skall i nedan angivna delar vid 1922 års taxering lända till efter rättelse i följande ändrade lydelse:

Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen.

Uppskattning av inkomst av fast egendom.

3 §.

Bestämmelserna om uppskattning — — — undantag och tillägg:

1:o) Därest skattskyldig åtnjutit sådan inkomst av fast egendom, varom i 9 § 1 mom. *a)–d)* sägs, eller inkomst av frälseränta, äger den skattskyldige åtnjuta avdrag för det genom fastighetsbevillning beskattade belopp av sex för hundra av taxeringsvärdet för jordbruksfastighet och fem för hundra av taxeringsvärdet för annan fastighet, varav inkomsten åtnjuts. Detta avdrag tillkommer ägaren eller innehavaren av fastigheten utom för det fall, att jordbruksfastighet upplåtits åt landbo eller arrendator, då avdraget tillkommer landbon eller arrendatorn.

Därest olika skattskyldiga ägt, innehaft eller brukat samma fastighet under olika delar av nästföregående år, skall avdraget tillkomma den som för det året påförts de efter taxeringsvärdet utgående kommunalutskylderna för fastigheten.

Detsamma skall gälla, där ägaren av en jordbruksfastighet själv brukat en del av fastigheten och haft återstoden utarrenderad, eller fastigheten eljest varit delad mellan olika brukare, samt särskilda taxeringsvärden icke varit åsatta de skilda brukningsdelarna.

Avdraget skall beräknas efter taxeringsvärdet året näst före det, då taxeringen sker. För det fall att fastigheten nästföregående år icke varit underkastad fastighetsbevillning, men dylik skall utgå för det år, då taxeringen sker, får avdrag äga rum utan hinder därav, att bevillning för fastigheten icke utgått, men skall även då avdraget beräknas å taxeringsvärdet nästföregående år.

2:o) Avdrag för värdeminskning — — — — tillåtet.

3:o) Äger eller brukar skattskyldig — — — —.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt å densamma meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

---

2) att riksdagen antagit ovanomförmälda, vid propositionen fogade förslag till förordning om särskilda ändringar i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering att gälla vid 1922 års taxering.

Stockholm den 2 mars 1922.

Med undersåtlig vördnad.
